

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

Цена ва Србију:

НА ГОДИНУ 6 ДИИ.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ 3 ДИИ.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 8 ДИИ.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ
ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дни. пара од врсте
Претилату ваља слати упућеном на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Ове године из одбора вар. Београда иступају 14 одборника и 3 заменика, сходно 54-ом и 55-ом члану зак. о устројству општина и општинских власти. Тако исто истиче рок службе и има се извршити избор 2 члана и 5 помоћника општинског суда по 24 и 29 чл. општ. закона.

Према томе, а саобразно чл. 21-ом реченога закона, општински је одбор решио, а општински Суд позива грађане ове вароши, да 29. и 30. ОВ. МЕС. дођу у дворану општине куће на

О П Ш Т И Н С К И З Б О Р

ради горе речених избора.

На збору 29-ог извршиће се избор 2 члана Суда и 5 кметовских помоћника, а на збору 30-ог ов. мес. извршиће се избор 14 одборника и 3 заменика.

Из општинског одбора иступају:

ОДБОРНИЦИ:

Г. Г. Вучко Стојановић надзор. царинара, Дим. Ђ. Миловановић апел. судија, Дим. Наумовић казанџија, Др. Ђ. Димитријевић сек. мин. ун. дела, Јовица Барловац трг., Коста Црногорац проф., Др. М. Т. Леке држ. хемичар, Мијаило Стевановић чл. вар. суда, Мијаило Крстић инспектор мин. грађев., Никола Ђорђевић трг., Самуил Пијаде трг., Светомир Николајевић ректор вел. шк., Јован Петковић земљоделац;

ЗАМЕНИЦИ:

Г. Г. Марко Степановић столар, Стеван Јосиповић трг.
Једно одборничко и једно заменичко место упражњена су раније.
У одбору општинском остају:

ОДБОРНИЦИ:

Г. Г. Јаков Бајлони индустријалац, Коста Д. Главинић проф. вел. школе, Светозар Милојевић књигов. мин. фин., Мијаило Кр. Ђорђевић правобранилац, Милутин Ј. Марковић правобран. Никола Вулкиновић трговац, Милан Банковић трг., Милан Ж. Маринковић трговац, Светозар Каранешић трг., Тодор Михаиловић трговац, Ђока Новаковић члан апелац. суда, Дим. М. Ђорђевић платнар, Захарије К. Поповић јувелир, Миливој Јосимовић проф. в. шк., Петар Д. Видаковић трг. Милан Мостић адвокат, Марко Велизарић професор, Гргур Миленковић инжењер;

ЗАМЕНИЦИ:

Г. Г. Никола П. Михаиловић бакалин, Станко Петровић опанчар, Милорад Јанковић бакал, Димитрије Т. Вељковић трг., Раденко Драговић дрвар, Јован Илић воскар, Настас Крстић трг. Светозар Боторић каф., Хаим Д. Азријел трг., Никола Поповић управитељ осн. школа Коста Петровић бакал, Глиша Јосиповић гвожђар, Танасије Ђ. Наумовић бакал.

У општинскоме су Суду: чланови Мијаило Кр. Петровић и Јанаћко М. Јанковић км. помоћници: Тома А. Поповић, Мијаило Ерковић, Пера Хаџи-Јаџић, Ђока Хаџи-Живковић и Влајко Каленић.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

На општинском збору имају право гласања сви пунолетни грађани, који по члану 164 Устава Београдског не плаћају мање од 15 динара непосредне порезе годишње; који нису под туторством или старатељством и који нису под платом код другог у служби.

Немају право гласа на општинском збору:

- 1), Официри и војници по члану 15. општ. закона;
- 2), Они који дугују држави порез више од оног полгођа у коме се збор држи;
- 3), Који су нали под стецциште, за време док стецциште траје и док се не прогласе за невине;
- 4), Који су под полицијских надзором;
- 5), Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела у шестој тачци побројана;
- 6), Који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због престопа који човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана, од дана издржане казне.

Према чл. 52-ом закона општинског, за одборника, заменика, члана Суда и км. помоћника може бити изабран сваки који има право гласања на општинском збору, или има сталну радњу коју на своју руку води.

Одборници и заменици који иступају, могу по ново бити изабрани, али се не морају избора примити. То исто важи и за чланове Суда и за помоћнике кметовске.

Сваки гласач може на збору само лично дати свој глас.

Збор ће се отворити и избор почети у 8 часова пре подне па трајати до 12 час. у подне, а за тим наставиће се у 2 па до 5 часова по подне. После 5. часова неће се нико на збор пуштати, а од свију који до тога доба буду дошли, примиће се глас.

Избор ће се пуноважно извршити са онолико гласача колико их на збор буде дошло до означеног времена.

Општински је суд по прописима закона саставио и у благајничком одељку изложио спискове грађана, који имају право гласа на овоме збору. Спискове те може сваки прегледати, и употребити своје законско право, ако нађе да има што против њих да примети.

Саопштавајући ово грађанству, општински Суд позива га да означенога дана дође на зборно место и изврши оно што му закон и грађанска дужност налаже.

АБр. 21
16. Јануара 1889 год.
Београд.

Председник општине београдске
ЖИВКО КАРАБИБЕРОВИЋ.

Деловођ
СПАСО ХАЦИ-РИСТИЋ

СЛУЖБЕНИ ДЕО

САСТАНАК

одбора општине београдске

(По стенографским белешкама)

држан 5. Јануара 1889. год. у Београду

Почетак у шест час. по подне

Били су на састанку: председник општине Ж. Карабиберовић, члан суда општинског Јанаћ Јанковић, и одборници: г. Гргур Миленковић, Ђорђе С. Новаковић, Милорад Д. Јанковић, Коста Петровић, Никола П. Михајловић, Милан Ж. Маринковић, Др. Марко Т. Леко, Тодор Ј. Мијајловић, Мика Ђорђевић, Милутин Ј. Марковић, Јован Петровић, Светозар Боторић, Никола Вулковић, Милан С. Мостић, Марко Велизарић, Јаков Бајлони, Раденко Драговић, Коста Црногорац и Никола Р. Поповић.

Садржај одборске радње:

- 1.) Избор прегледач. војних набавка;
- 2.) Избор привених татора;
- 3.) Земљиште за причекаоницу раленика при фабрици дувана дано под закуп;
- 4.) Питање о наплаћивању кантарнице;
- 5.) Одређивање дана за избор одборника и часника општ. Суда;
- 6.) Избор комисије за преглед плана грађевинских граница.

Председник. Молим вас господо да почнемо рад.

Састанак је отворен.

Изволите саслушати протокол последњег састанка.

(Секретар чита)

Има ли ко да примети што?

(Нема).

Дакле прима се протокол. (Бива)

Сад пре него што пређемо на дневни ред, ја ћу вас молити да саслушате писмо г. министра војног, којим наређује да накнадним избором проширимо број стручњака, који ће за ову годину имати да цене комисијски оне предмете које Управа војне одеће за војну потребу набавља.

(Секретар прочита акт).

Ја сам дао суду да ми он кандидује та лица, да би било олакшице. Хоћете ли да чујете ту кандидацију. (Да чујемо).

Секретар чита.

За платно:

Давид Були, Настас Крстић, Самуел Пијаде, Алекса Савић, Самуило Јанић, Мијаило Гатковић, и Вељко Николић трговци:

За чоху:

Вељко Савић, Младен Милић, Живко Кузмановић трг. и Таса Живковић терзија;

За опанке:

Алекса Алексић, Димитрије Борђевић, Петар Новаковић, Никола Спасић, Благоје Спасић, Антоније Миливојевић трг. Панта Ивковић и Милан Јовановић опанчари;

За коже:

Јован Антула, Бока Протић, Гавра Којен, Јован Одавић, Манојло Кладес трговци, Јован Јовановић и Радојица Шолајић сарачи;

За њебад:

Младен Милић и Милан Павловић трговци, Милован Миленковић, Живојин Стојадиновић сарачи, Панта Живковић, Марко Денић и Јован Обрадовић, абаџије;

За израђено одело:

Видоје Виторовић кројач, Таса Живковић терз. Јачаћ Х. Фицо трг. и Милвоје Врбић кројач;

За обућу:

Јанаћ Борђевић обућар, Нестор Стојадиновић, Станко Дугалић, Сава Младеновић и Милош Савић обућари;

За гвоздене ствари:

Милутин Николић ков. Милош Обрадовић, бравар, Јосиф Вагнер бравар, Милан Миладиновић ковач и Петар Палић бравар;

За металне ствари:

Захарија Поповић јувелир, Стеван Јевтовић, златар, и Симон Ландау лимар;

За дрвенарију:

Марко Стенановић, Бока Стошић, Лазар Тадић, и Никола Д. Николић столари;

За дугмад:

Дина Русидес б. трг., Филип Антоновић кујунџ., Бока Пиљаковић трг., Алекса Живковић кројач, Васа Радојковић бив. трг. и Васа Селаковић дугмеџија;

За ножеве и корице:

Глиша Јовановић, Јован Бурићковачи, Димитрије Видојковић, Јован Крстић ножари и Коста Аврамовић сарач;

За памузе и чутуре:

Светозар Карапешић трг. Милош Гођевац трг. Софроније Јовановић лим. и Илија Антоновић гвожђари; и

За казане:

Доброслав и Јефрем Нешић, Риста Е. Вељановић, Димитрије Трајковић, Стеван Стапојевић и Прога Стојковић казанџије.

Слажете ли се са овом листом, или да је изменимо (Не треба). Дакле усваја ли се ова кандидација (Усваја се).

У последњој седници знате да смо изабрали титоје црквене, но од тог времена неколико ново изабраних титора молило је, да се поштеди од те дужности, из разлога, које ће те чути из њихове представке. — Моле да се ослободе:

Секретар чита: Риста Миленковић, Биљан Вуковић, Благоје Јовановић, Тодор Лазаревић и Мита Ристић.

По оцени разлога, које су молници навели у својим изјавама — решено: да на место Тоше Лазаревића код цркве вознесенске, и Ристе Миленковића код цркве саборне, остају стари титори Петар Лазаревић и Милија Карастојановић; и да Риста Петровић при цалилуд. цркви буде помоћник на место Благоја Јовановића а молбе осталих нису могле бити уважене.

Сад ћемо господо да пређемо на најважнију ствар нашу, ради које смо се састали. То је питање о кантарџи а због њега — које је у вези с буџетом — по замашности цифре прихода, ја још нисам могао пред вас ни да изиђем са новим буџетом.

Ви се опомињете да је последњи пут, кад је то питање било пред вама, остало на томе да вам се изнесу: распис министра народне привреде и сви закони који се односе на то питање о кантарџи те онда да ствар решимо, како би нарочито правници из наше средине о самој ствари били потпуно обавештени и тако у стању дати своје мишљење. Сад вас молим да чујете распис г. министра, који смо узгред буди речено добили од надлежне власти после 2—3 месеца од дана када је он датирао. У званичним новинама учинив тај распис ја сам и покренуо ово питање о коме данас има одбор дефинитивно да реши.

Секретар прочита распис, који гласи:

Н А Р Е Д Б А

министра народне привреде, свима начелствима и управама вар. Београда и М.-Пека

Поред других представака, које је Привредни Одбор, у интересу унапређења домаће и извозне трговине, учинио министру народне привреде, јесу и следеће:

1, да се ослободи плаћања општинске кантарџине сва роба, која се на страну извози:

2, да се ослободи плаћања општинске кантарџине она роба, на коју је при куповини, ма у којој општини, један пут кантарџина наплаћена;

3, да се мерење жигосаним мерама сматра, у смислу кантарске уредбе, као мерење са обичним, а не стамболским кантаром, и да се према овоме и кантарџина наплаћује.

По овим представкама Привредног Одбора, министар народне привреде, узев у обзир:

1, да се извоз робе из Србије, за стране пијаце, не може сматрати као свршена продаја, те да се на ту робу при извозу по одредби тач. 2-е закона од 25-ог јула 1846-е (Збор. III. стр. 151.) и њене допуне од 18-ог маја 1867-е год. (Збор. XX. стр. 22.). — сме наплаћивати кантарџина, већ сматра да извозник носи непродату робу на страну пијацу где ће је продати и тамо кантарџину или другу сличну дажбину платити.

2, да је наплаћивање кантарџине, на ону робу, на коју је један пут у једној општини кантарџина наплаћена, па се она преноси у другу општину на месташте или на манипулсање, а не мора се општинским кантаром мерити — противно последњем ставу одељка I-ог закона од 25-ог јуна 1847-е год. и горепоменутој допуни овога закона.

3, да је министар народне привреде наредбом од 10-ог октобра 1884-е год. Мбр. 506 регулисао и изједначио наплаћање кантарџине по новој мери у целој Србији,

наредбује:

1. Да се при извозу робе из Србије, не наплаћује никаква кантарџина, осим оне, која је прописана тач. 1. чл. 6 закона о општ. царин. тарифи (Збор. XXXIX. стр. 84).

2. Да се роба при преносу њеном из места у место, кад се овај пренос врши лађом или железницом, — сматра као премељена и да се на њу никаква кантарина не наплаћује. Изузима се случај, кад се мерење нарочито тражи.

3. Да се не наплаћује кантарина ни на ону робу, која је у једној општини премељана и кантарина на њу наплаћена, па ма где се ова роба даље на сместиште и манипулацију преносила.

4. Да се све општине у Србији, дакле и београдска, при наплаћивању кантарине имају тачно придржавати оне тарифе, коју је министар народне привреде на основу чл. 30. закона о мерама прописано 10-ог октобра 1884-е год. Мбр 506, и по којој се наплаћује:

Од	30 до	50 кгр.	5 п. дин.
"	50 "	100 "	10 "
"	100 "	150 "	15 "
"	150 "	200 "	20 " и т. д.

на сваких 50 кгр. по 5 пара динарских.

Вишак преко 50 кгр. рачуће се при наплати кантарине у 50 килограма.

Препоручујем начелству — управи — да се стара о тачном вршењу ове наредбе у своје подручју, а о пријему исте

Пбр. 2973.

1 Септембра 1888 год.,
у Београду.

Заступник

Министра народне привреде,
министар

просвете и црквених послова
д-р Владан Ђорђевић с. р.

Још имам да кажем, пре но што се пређе у саму дебату, то, да ово питање, задире јако у наш буџет, јер ако се избрише из буџета онај приход који нам је долазио од кантарије, онда ће наш буџет то јако осетити. У одбору који је састављен био од стране г. Министра нар. привреде и који је саветовао г. Министру те је овакав распис, донео, гледало се на ову ствар са интереса трговинског, али питање је овде и нехотице: да ли је општина у стању претрпети губитак једног тако замашног прихода, без накнаде у чему другом. Ја сам и сам био почастован учешћем у томе одбору г. министра, и могу слободно рећи, да с погледом на интересе земаљске трговине, мера коју је г. министар предузео, оправдана је и без сумње колико корисна и потребна. Али питање је тако исто важно по општину и по нас: јесмо ли у стању претрпети толики губитак без накнаде? и смемо ли престати са прибављањем једног прихода који нам је законом признат?

Као што рекох, у комисији министарства привреде говорио сам као грађанин, па и сада као грађанин држим заиста, да је за нашу трговину много боље да не буде кантарије и да се управља по распису г. Министра; али, као кмет београдски, нисам у стању заступати то гледиште, кад се општинског прихода тиче и кад је у питању то, да ли да се општини укине једно право, које је до сада имала, и које, по мњењу наших правника (већине одборске комисије) још и данас има.

Ми смо и раније требали расправити ово питање, да би се према вашој одлуци и Суд могао управљати; али кад је ваша комисија свршила свој посао и поднела реферат свога нахођења и мишљења, није нам до данас било могуће држати седницу због учешћа наших другова — правника у уставноме одбору. Данас на окупу су и г. г. правници па молим одбор да изволи донети своју дефинитивну одлуку.

Ваша комисија, коју сте били одредили да проучи ово питање поделила се као што знате на већину и мањину. Већина је нашла да се овај распис коси са законом по коме општина има права на наплату кантарије, као што је то до сад радила; а мањина је противнога мњења. Г. Милутин Марковић може нам и данас лично изнети разлоге већине, а то исто за мањину г. Бајлони, који је такође био у комисији.

Милутин Марковић. Закон стоји да општина има право да наплаћује кантарију, а овај распис министров то у неколико забрањује општини. По томе јасно је за свакога, да се распис г. министров коси са законом који постоји, а да је свагда закон јачи од расписа у оваквим случајима, о томе не треба ни да говорим. Истина је то, да је се овај закон доиста преживео, и да се са народно економног и трговачког гледишта не може да правда даљи опстанак једног таквог закона; али је истина и то, да се расписом не може заменити нити поништити један постојећи закон, него да се то ради само путем законодавства.

К. Црногорац. Право би било да се држимо тога акта или расписа који сте нам прочитали — али кад стоји томе противан закон, онда, да представимо ту ствар г. министру и да заступамо наш општински интерес као представници општине, јер друкчије не би ни могли радити. Иначе ми не би одговорили својој дужности. По томе ствар је чиста и јасна шта треба да урадимо.

Милан Мостић. Ја би хтео да се мало више разговоримо и објаснимо о овој ствари, али да то не буде у јавној седници, где пишу стенографи и да се споразумемо о начину и садржини писма којим ће се г. министру о овој ствари учинити представка (Прима се)

(После договора у конференцији)

Милан Мостић. Дакле, одбор би по нашем мишљењу имао да одговори г. Министру то: да он налази да је распис г. Министра о овој ствари противан закону, па с тога, и како је ступио у живот и нови устав, по коме министри никако не могу да тумаче законе без законодавне власти, то је и ово питање сада постало безпредметно.

Мика Кр. Ђорђевић. Баш и по самом старем уставу министри нису имали право да тумаче законе, а још мање да издају расписе, који би били противни закону. Овај распис г. Министра коси се са јасним одредбама закона, по којима је општина задобила право наплате кантарије; и ми нити смемо нити можемо да општину лишавамо тога њенога задобивенога права. Ја сам дакле мишљења, ако одбор усвоји, да би председништво требало да одговори г. Министру овако: да одбор дели мишљење г. Министра да треба што пре порадити на подизању наше индустрије, и да ће општина Београдска, са своје стране учинити колико могуће за то; али да одбор држи да то саде и на овај начин није могуће једно са тога, што се захтев г. Министра коси са позитивним законом; а друго и са тога, што би се општина лишила једнога извора финансијског и тиме интересе своје јако оштетила. (Прима се.)

Јаков Бајлони. Ја видим да је одбор вољан да реши ово питање у корист општине. — Али по што сам ја био и у оном саветујућем одбору при министарству народне привреде, а и сад сам у овом одбору, који не усваја мишљење онога одбора, то ја из разлога, који су већ исказани у одборском мњењу комисије која је ову ствар штудирала, остајем при томе, да се ово питање о кантарији регулише онако како је расписом г. Министра привреде регулисано. Јер, што је то тако одредио г. Министар, то је било по нашем мњењу и то је било једино из бриге и потребе да се учини ма колико у томе правцу што ће потпомоћи, да се наша извозна трговина што је више могуће концентрише у Београду, а

кад то буде, онда, ће извесно и општина београдска бити више у добиту него што је сада са кантаријом. По старој пракси нама трговцима отежава се јако радња. Узмите то да се на један вагон шенице спремљене за извоз нама наплати на беогр. станици 7 дин. пара на сваки сто кила. Вама ће се учинити да је то мала дажбина и да трговци наши могу то поднети, — али није тако; јер, за тих 7 дин. пара од стотине, трговац неће да дође на београд. станицу него ће да крене своју робу на Смедерево где се мање плаћа па ће тамо да утоварује. Дакле, ако не учинимо што за ову извозну трговину Београд ће опасти са свим у трговини са житом, тако да се неће ни сам моћи снабдевати са потребном храном. Ни сам Београд не може се хранити са храном из своје околине. Београд треба сваки дан у најмању руку 30—35 000 кила жита, а кад се оптерети довоз жита у Београд, онда не можете никад имати у Београду повољну пијацу житарску, него се још може дочекати да је никако и не буде. Ја то знам из искуства, јер ми имамо већа стоваришта хране у разним местима и нигде у Србији не плаћамо више од 2 пара на сто кила у име кантарије, а само у Београду се плаћа 7 пара — по није још ни то све. Ми трговци рачунамо се као магације, па по томе старом закону плаћамо по 7 пара на сто кила; али сељак кад доведе један вагон жита на беогр. пијацу, он по истом закону мора да плати не 7 динара као ја, него пуних 20 динара! Ја сматрам да по Београд и београдску општину неће бити никакве хасне што би задржала ову кантарију, особито, кад се још узме у призрење и то, да и само наплаћивање те кантарије кошта општину доста новаца.

Милан Мостић. Нема сумње г. Бајлони, изнео нам је врло језгровите разлоге да ова кантарија која данас постоји у Београду, јако оптерећује трговину и отуђује је од Београда. То сасвим јесте тако. И не само са гледишта трговинског, него и са гледишта лакоће наших животних намирница, боље би било да нема те кантарије. Али на жалост ње има, и то је има по закону, и питање је овде сво у томе: је ли ово по закону што је г. министар расписао и како данас има да се ради? На жалост, ја могу рећи чак и то, да је овај закон неправедан и варварски, али опет до год је закон морамо га сви поштовати. Кома је до тога да унапред, не само трговину нашу, но и подмиривање намирница самих житеља београдских, зна се какав пут за то треба да предузме те да се донесе други закон којим ће се овај што сада стоји у сили и свази, укинути.

Св. Боторић. Је ли по закону и то што рече г. Бајлони да сељак плаћа 20 динара од вагона док остали трговци плаћају само 7 динара?

Председник. Овај закон у целима олакшица трговини дао је магацијама, који раде са храном ту концесију да плаћају по 7 пара, а сваки други требало би да плаћа по 1 грош од сто ока. —

Јак. Бајлони. Али су и остали трговци урачунати као магације те и они неплаћују више од 7 пара у Београду, а иваче свуда у Србији по 2 пара. —

Председник. Јесте, то је искључно Београду дато право законом да на плаћује 7 пара од сто ока. Све оно што је казао г. Бајлони заиста је тако, и са обзира на унапређење трговине заиста је боље да се ова кантарија не наплаћује; али с друге стране пред нама стоји потреба да се да Београду могућности да живи, и кад г. министар буде износио овај закон пред скупштину, да се укине, свакојако ја мислим да ће нас питати и да ћемо се ми постарати да с друге стране створимо општини београдској приходе да би

могао живети и развијати се као престоничка општина. Само је сад питање смемо ли допустити да се овај закон замени расписом?

Милутин Марковић. — Ја би имао да додам још то, да овде није питање о томе како ћемо ми да олакшамо трговини? То питање не може ни да буде на дневном реду код нас него у законодавном телу. Овде је само то питање има ли општина право да наплаћује кантарију, и питање, хоћемо ли ми то право, које по постојећем закону имамо, да чувамо или ће мо га напустити? Напустити га не смемо, а ако га чувамо и бранимо, ми онда вршимо своју дужност као представници општине. Према томе не може бити овде питање о ономе што износи г. Бајлони, јер оно што је рађено у ономе одбору, који је позвао г. министар нар. привреде, то је све рађено са гледишта на трговину и на то, како би у интересу трговине требало да се у будуће та ствар законом, а не расписом, уреди. (Тако је) Зато ја држим да је ова ствар сасвим испривљена, и да би требало да приступимо решењу.

Св. Боторић. — И ја сам за то да сви заштитимо општински интерес на основу закона, али само не знам да ли стоји изреком у закону да београдске магације плаћају 7 динара а овај који донесе из села вагон жита да плаћа 20 динара. У колико сам ја разумео то није по закону, и требало би ту изравнати све.

Јов. Бајлони. Да објаснимо. Ово је учињено у олакшицу трговцима који у Београду раде са храном како би се што више ране доносило на малу пијацу. Та олакшица простире се на све трговце у опште па био он бакалин или механиџа. Само се наплаћује још од сељака по 1 грош на сто ока. —

Милан Мостић. — То што је изнео г. Боторић то је друго питање и он може у другој седници изнети предлог о томе, да се и од сељака наплаћује по 7 пара а не по грош — и кад се то стави на дневни ред онда ћемо о томе говорити. Сад пак мислим да је време да решимо ову ствар која је на дневном реду. (Вичу: усваја се).

Председник. — Дакле господо, усваја ли се ова ствар о кантарији тако као што су наши правници у одбору наши да треба одговорити г. Министру и да ослањајући се на закон који постоји бранимо гледиште које нам је изнела комисија у овом извештају? (Усваја се).

Добро, онда смо то свршили, јел те? (Јесте).

Сад имамо да чујемо извешће оне комисије која је одређена да разгледа оно земљиште што нам га тражи управа монопола дуванског на послугу. —

Изволите чути извештај.

Секретар чита.

Суду Општине вароши Београда.

Према позиву од 20. Децембра т. г. № 1018. потписати позвали су на лице места и прегледали земљиште, које тражи управа монопола дувана за причекаоницу за раденике, који би нашли склоишта док се фабрика не оправди. —

Актом од 8. Октобра т. г. Д. бр. 6188 управа монопола дувана тражи за подизање причекаонице површину од 200 квд. метра и потписати су се сложили да им се уступи од прилике тражена површина источно од заграде фабрике. —

Означено земљиште граничи и мери од северне стране до зграде монопола дувана 7^м, 95. седам метра и двадесет и пет смт; од источне стране до општинском земљишта 30^м, 72. тридесет метра и седамдесет и два смт; од западне стране поред зграде монопола дувана 31^м, 78 тридесет и један метар и седамдесет и осам смт; —

Земљиште ово треба уступити управи монопола дувана под следећим условима.

1.) Да Управа монопола дувана плаћа општини извесну суму новаца месечно или годишње за употребу земљишта, колику суму одбор за сходно нашао буде.

2.) Да Управа монопола дувана на истом земљишту може подићи само причекаоницу (склониште за раденике) а никако бараку или кантину, а ако би се доказало, да се у истој причекаоници кува или продаје јело и точи пиће, то да од истог дана уговора овај пада, и за 10 дана да је управа монопола дувана дужна порушити бараку и вратити општини земљиште.

3.) Да земљиште ово уступа општина управи монопола дувана на употребу за 10. година.

30. Децембра 1888 год.

Београд.

чланови комисије

Јаков Бајлони,
Стеван Јосифовић,
П. Д. Видаковић,
Б. Х. Живковић,

помоћник кметов

Ј. Смедеревац,

инжињер

Јак. Бајлони. Кад смо дошли тамо, онда је г. директор казао да мисли да подигне кујну где би се кувало јело за раденике и да се тамо точи пиће. Ми смо му казали да то не можемо одобрити, по што је фабрика на једном крају вароши где има доста кафана и ашчинца где људи те радње врше — и тако је г. директор пристао да се обвеже, да се тамо неће кувати ни пиће трошити. Па с тога и по што се тражи једно ћоше које је у руци и није ни за какву употребу општини, ја мислим да се може уступити под тим условима који су у извешћу наведени; а да би се знало да је то земљиште општинско решено је да плаћа управа неку малу кирију, — макар 10 динара месечно.

Мика Борђевић — Што виете назначили и цену кирије?

Председник — Ја мислим да је мишљење г. комесара врло умесно и да га можемо у свему примити: а што се тиче цене, држим кад би платили 300 динара годишње то би било доста.

Јак. Бајлони. — А, то је врло много. Доста је да плате 100 — 120 динара годишње, јер више и не вреди.

Мика Борђевић. Кад комисија није уговорила цену, најбоље је да овластимо г. председника да о томе начини уговор и тражи од 300 динара, па на ниже докле се погоде.

М. Велизарић. Било би грех тражити 300 динара, јер не верујем да и који год фотограф у самој вароши плаћа толико за празан плац. Ја мислим да се уговори 10 динара месечне кирије. То је доста.

(Вичу: доста).

Председник. Дакле је су ли господа одборници за то да уговоримо кирију од (120 динара годишње под оним условима које је комисија исказала (јесмо) Дакле, то се усваја тако (Усваја се)

Др. Марко Лeko. Само ја не би био за то да се стави у уговор, да се не допушта продавање јела и пића, јер и иначе по фабрикама често је потребно, а и врло корисно, да радници у самој фабрици добију храну, која може бити много боља и јевтинија, но ван фабрике. У корист је самих радника дакле, да могу у фабрици добити добру и јевтину хран

и то у толико пре, што у овом случају, фабрика није приватно већ државно предузеће.

М. Велизарић. То је за она места умесно и потребно где су фабрике удаљене од вароши а овде је ова фабрика у самој вароши. (Тако је.)

Председник. Дакле остаје као што је комисија казала.

Сад молим вас да чујете један распис г. министра унутр. дела односно општинских избора.

(Секретар прочита распис којим је општинском Суду препоручено да се и при изборима и иначе придржава одредаба новог Устава, по чијем 154 члану имају се и зборске радње свршавати.)

Председник. Овај распис господа ми смо схватили овако: да сваки грађанин српски који плаћа 15 динара порезе има права да бира, т. ј. да сви они грађани који су до сад имали права да бирају посланике за нар. скупштину од сад имају и то право да бирају општинске часнике. (Тако је) Разуме се да они који дугују две порезе немају право бирања по 5-ој тачци 21 чл. општинског закона. Ја тако разумем: (Тако је) Пре дакле него што би објавио изборе ја сам сматрао за дужност да вам ово саопштим и да чујем ваше мишљење; и молим вас ако ко год има шта да примети нека каже. (Нема)

Сад вас молим да одредите из ваше средине два лица која ће присуствовати избору; и два лица, која би их на случај потребе заменила.

Изабрани су: Пера Видаковић и Тоша Мијаиловић и за заменике Милан Банковић и Марко Велизарић.

Председник. Молим вас господа да још нешто кажем.

Ја сам добио прекјуче у вече један акт од г. министра унутр. дела, којим се јавља, да је г. министар грађевина усвојио план реона Београда у оним границама — са неким малим изменама — које је раније општински одбор и то мањина одбора усвојила и обележила. Знате да је мањина била за то да реон Београда буде шири, а већина за то да буде ужи — без Енглезовца и т. д. — Но ја сам имао прилике да са нашим инжињером разгледам тај план и приметило се, да у ствари има грдних погрешака у томе плану. Има појединих имања грађана за која се каже да су ван реона београдског, док у ствари се зна да то другчије стоји. Сад могуће је да је то на лицу места другчије, али ипак мени се чини, да линије граничне нису право повучене, па да се тачно зна докле је граница вароши. Дакле, с тога ја мислим да би добро било да одредимо једну комисију стручну да тај план размисли и да на самом месту извиди границе тачно па ако би се имало шта да примети да о томе поднесе реферат. (Врло добро)

Ако то примате молим вас да одредите комисију, која би за време долазећих празничних дана могла тај посао свршити. (Прима се)

Изабрани у комисији: Гргур Миленковић, Коча Главинић, Марко Велизарић и општ. инжињер Ст. Чађевић.

Св. Боторић. Кад ће бити избори у општини?

Председник. Ја ћу се споразумети са г. Министром унутр. дела, и држим да ће бити или 22 или 29 ов. мес. У закону стоји да одбор одређује дан избора, и ја вас сад молим да га одредите или да мене овластите да одредим пошто се разговорим са г. министром. (Овлашћује се г. председник)

Хвала вам, и ја држим да ће бити 22 или 29 ов. мес. (Добро)

Изволте сад дати уверења која власт тражи.

(Дају се уверења. —)

Састанак закључен у 8 сах. по подне.

РАСПОРЕД

за полугодишње испите, који ће се држати по мушким и женским основним школама у течају школске 1888/9 године.

У школама код саборне цркве.

25-ог јануара	по подне	I. разред	мушке.
26-ог "	пре "	II. "	" "
26-ог "	по "	III. "	" "
25-ог "	пре "	IV. "	" "
27-ог "	пре "	I. "	женске.
27-ог "	по "	II. "	" "
28-ог "	пре "	III. "	" "
28-ог "	по "	IV. "	" "

У школама дорћолским :

25-ог јануара	по подне	I разред	мушке.
27-ог "	по "	II. "	" "
26-ог "	пре "	III. "	" "
27-ог "	пре "	IV. "	" "
25-ог "	по "	I. "	женске.
26-ог "	по "	II. "	" "
28-ог "	пре "	III. "	" "
25-ог "	пре "	IV. "	" "

У јајијским школама :

27-ог јануара	по подне	I. разред	приправне
26-ог "	по "	I. разред	мушке.
25-ог "	пре "	II. "	" "
26-ог "	" "	I. и II. "	женске.
27-ог "	" "	III. и IV. "	" "

У палидуским школама :

26-ог јануара	пре подне	I. разред	мушке.
27-ог "	" "	II. "	" "
28-ог "	" "	III. "	" "
25-ог "	" "	IV. "	" "
26-ог "	по "	I. "	женске
27-ог "	" "	II. "	" "
28-ог "	" "	III. "	" "
25-ог "	" "	IV. "	" "

У теразиским школама :

25-ог јануара	пре подне	I. раз.	I. одеље мушке.
26-ог јануара	пре подне	I. и II. раз.	II. одељење мушке.
25-ог јануара	по подне	II. раз.	II. одељ. мушке.
26-ог јануара	по подне	III. раз.	I. одељ мушке.
27-ог јануара	пре подне	III. раз.	II. одељ. мушке.
27-ог јануара	по подне	IV. раз.	I. одељ. мушке.
28-ог јануара	пре подне	IV. раз.	II. одељ мушке.
25-ог јануара	пре подне	I. раз.	женске.
26-ог јануара	пре подне	II. раз.	женске.
27-ог јануара	пре подне	III. раз.	женске.
28-ог јануара	пре подне	IV. раз.	женске.

У школама на западном Врачару.

23-ег јануара	пре подне	I. раз.	I. одељ. мушке.
23-ег јануара	пре подне	II. раз.	I. одељ. мушке.
25-ог јануара	пре подне	III. раз.	I. одељ мушке.
25-ог јануара	пре подне	IV. раз.	I. одељ. мушке.
24-ог јануара	пре подне	I. раз.	II. одељ. мушке.

24-ог јануара	пре подне	II. раз.	II. одељ. мушке.
23-ег јануара	пре подне	I. раз.	женске.
23-ег јануара	пре подне	II. раз.	женске.
25-ог јануара	пре подне	III. раз.	женске.
25-ог јануара	пре подне	IV. раз.	женске.

На источном Врачару;

26-ог јануара	пре подне	III. раз.	II. одељ. мушке.
26-ог јануара	пре подне	IV. раз.	II. одељ. мушке.
24-ог јануара	пре подне	I. раз.	женске.
24-ог јануара	пре подне	II. раз.	женске.
26-ог јануара	пре подне	III. и IV. раз.	женске.

У вежбаоници Више Женске Школе;

26-ог јануара	пре подне	I. разред.
24-ог јануара	пре подне	II. разред.
25-ог јануара	пре подне	III. и IV. разред.

У савским школама :

26-ог јануара	пре подне	I. раз.	мушке.
23-ег јануара	пре подне	II. раз.	мушке.
25-ог јануара	пре подне	III. раз.	мушке.
23-ег јануара	пре подне	IV. раз.	мушке.
27-ог јануара	пре подне	I. и II. разред	женске.
24-ог јануара	пре подне	III. и IV. разред	женске.

Предњи распоред испита главни школски одбор саопштава грађанству, а нарочито родитељима и стараоцима ученика и ученица ради знања молећи их, да би изволели на испите доћи и о спреми своје деце уверити се.

Наставницима односно наставницама препоручује се, да узајамно испите посеђавају, а школским одборима налаже се, да одређенога дана на испите, тачно долазе.

Испити почињу пре подне у 8, а после подне у 2 сахата.

ОШбр. 2. Од председништва главног школског одбора 10 јануара 1889 године, у Београду.

ЧЛАНОВИМА ДРУШТВА Св. САВЕ

На основу члана 4 друштвених правила управа друштвена сазива III. главни скуп друштва Св. Саве а дан 29 Јануара ове године у Београду (у сали велике школе у 9 часова пре подне).

На дневном реду биће ови предмети :

1. Говор председника друштва Св. Саве,
2. Извештај о раду и имовном стању друштвеном.
3. Изрештај рачуноспитача о исправности рачуна друштвених.

4. Избор нових чланова за главни одбор.

5. Избор нове управе,

6. Предлози друштвене управе, и

7. Предлози појединих чланова.

Сви друштвени чланови, који желе на овом скупу присуствовати, имају од I. благајника глав. одбора, пре друштвеног скупа, узети улазнице за тај скуп.

Улазнице издаваће се у стану друштвеном свакога дана, почев од 20 ов. месеца, од 9^{1/2} до 12 пре, и од 3^{1/2} до 6 часова по подне.

Друштвени чланови из унутрашњости могу имати жељезничке карте у пола цене, ако се до 22 ов. м. закључено, јаве главном одбору са тачним назначењем, од које станице желе железницом путовати.

У једно се јавља свима члановима да су друштвени рачуни за рачунску 1888 год. дефинитивно закључени, и да се цети не могу ни у колико мењати све дотле, докле их изабрани рачуноспитачи не прегледају и докле их друштвени скуп не одобри.

Са тога разлога главна благајница друштва Св. Саве обуставила је сваку наплату и исплату до краја овог месеца.

Бр. 602
8 Јануара 1886 год.
у Београду.

Председник друштва Св. Саве.
Свет. Николајевић.

Г благајник,
Тих. Марковић.

ИСПРАВЉА.

У последњем броју наших новина дошли смо у преводу чланак „Нова предузећа у Србији“ који је изашао у броју од 31. децембра пр. год. познатог пештанског листа „Revue de l' Orient“ :

Ми тај чланак нисмо стручно коментарисали, а та је страна погрешно представљена, бар у питању о нашем варошком водоводу. Управо, и на захтев председника „техничког одбора за водоводе“, професора Велике Школе, г. Миливоја Јосимовића — ми овим речену белешку горњег листа пештанског и исправљамо.

Технички одбор за наш будући варошки водовод ради према донетим одлукама одбора општинског, које су и познате нашим читаоцима из већ штампаних протокола одборских састанака. Држећи се тих одлука Одбор технички се примакао и крају својих предходних радова, а води уједно и преговоре са г. О Смеркером из Манхајма за израду детаљног пројекта за водовод. Према томе ни технички одбор, ни г. Јосимовић лично, нису могли радити на каквом „пројекту“, у најмање је било речи о каквом „врло интересантном пројекту“ за реконструкцију постојећих римских водовода.

Судећи пак по досадањем раду нашег техничког одбора налазимо довољно основа да се падамо : да ће питање београдских водовода бити решено на најрационалнији и најкориснији начин. Ако се дакле, тим поводом наши пештански пријатељи (а „Revue de l' Orient“ спада у такве) налазе побуђени, ду леву реч рекну о нашим инжењерима, нама то наравно само драго бити може — у толико — пре што су српски инжењери ретко кад те среће били код своје рођене куће.

ОГЛАС

Чишћење димњака у вароши Београду изузимајући зграде државне и Владоачеве, општина је издала под закуп Димпарије Лазаревићу димњичару до 1 Новембра 1889. год.

Грађанству се ставља да знања, да му је такса за чишћење димњака ово :

- 1.) За сваки цилиндерски димњак без разлике на какве плати ће се по 40 пара дин.
- 2.) За гвоздени не узидани шпархерт по 40 пара дин.
- 3.) За узидани шпархерт плаћа се по 80 пара дин.
- 4.) За узидани велики шпархерт по гостионицама по 1 динар.

- 5.) За један ошак до два боја по 40 пара дин.
- 6.) За прост ошак плаћа се по 20 пара дин.
- 7.) Чишћење чупкова до 2 1/2 метра са пењима уједно плаћа се по 20 пр. дин.

8.) За чишћење чупкова од 2 1/2 метра на више ма колика дужина била опет са пењима уједно по 40 пара дин.

9.) За палење цилиндерског ошака без разлике на какви 1:50 динр. по ова последња такса наплаћиваће се само онамо, где се не врши, редовно чишћење ошака, а, где се редовно врши ту се палење не наплаћује.

Предпоменута такса наплаћује се од једног чишћења Све димњаке закупац је дужан једанпут месечно чистити, изузимајући димњаке на пекарницама, кафанама, механама и анчкиницама, а ове чистиће двапут месечно.

Ко би захтевао да му се димњаци више пута чисте сем одређеног времена закупац је дужан извршити, но за свако вапредно чишћење сопствене куће плаћа таксу увек.

Сем закупца други нико нема права, овај посао обављати у вароши.

Из седнице суда општине Београдске 12 Јануара 1889.

КОЛО

лист за забаву и књижевност

Дан. А. Живаљевић

Од нове године „Коло“ ће редовно излазити три пута месечно 1-ог, 10-ог и 30-ог.

За „Краљевину“ је „Колу“ годишња цена 10 динара полугодишња 5 динара, а на четврт године 3 динара. Претплата се шаље администрацији „Колу“, Београд. (Савамада број 6), а и свима поштама.

Први број „Колу“, који је изашао о Божићу, послат је свима, за које је администрацијом мислила, да ће га примити. Ако га ко случајно није добио, нека изводи јавити да му се пошаље.

Други брси „Колу“ изаћи ће 10-ог јануара, а послаће се само онима, који дотле положе претплату.

АДМИНИСТРАЦИЈА

Дао сам у штампу и кроз који дан биће готово

ПОЗНАВАЊЕ ПРИРОДЕ

ЗА IV. РАЗРЕД ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

од
М. М. ЈРОТИЋА
учитеља

Књига ће изнети 7—8 штампаних табака.

а цена ће јој бити 60 пара динарски

Све поруџбине ваља слати на књижару В. Валовића у Београду и Д. Баловићу у Нишу.

Даје се одичан рабат.

22. Јануара 1889,
Београд.

ЛЕРА ЗОРИЋ

млађи фактор краљ. срп. државне штампарије

Са непредвиђеног случаја овај број није могао на време изаћи. Читаоци ће, међу тим, бити првом приликом накнађени.